

तारक

ऋतधामा च तन्नेन्द्रस्तारकी नाम तद्विष्णुः ।
 हरिर्नैपुंसको भूत्वा वातवियथित शङ्करः ॥
 इति गारुडे ७७ अध्याये ॥
 (अपरोक्षसुरविशेषः । कार्तिकेयः एनं निहत-
 वान् । यथा, मत्स्यपुराणे । १४५ । ५—११ ।
 “वञ्जाङ्गो नाम देवोऽभूत्स्य पुत्रस्तु तारकः ।
 सुराहुर्द्वाययामास पुरेभ्यः स महाबलः ॥
 ततस्ते ब्रह्मणोऽभ्यासं जग्मुर्भयनिपीडिताः ।
 भीताश्च त्रिदशान् दृष्ट्वा ब्रह्मा तेषामुवाच ह ॥
 सन्नालभ्यं भयं देवाः । शङ्करस्यात्मजः प्रियः ।
 तुष्टिनाचलदौहित्रं हनिष्यति दानवम् ॥
 ततः कावे तु कस्मिंश्चित् दृष्ट्वा वै शैलजां शिवः ।
 स्वरोतो बह्विवदने अखणत्कारयान्तरे ॥
 तद्व्याप्तं बह्विवदने रोतो देवानतर्पयत् ।
 विदास्यं चटराण्येषां अजीर्णं निर्गतं तुने ॥
 यतितं तन् सरिद्वरे ततस्तु शरकानने ।
 तस्मात् स समुद्भूतो युधो दिनकरप्रभः ।
 स सप्तदिवसो वालो निजघ्ने तारकासुरम् ॥”
 अथ विशेषविवरणम् तत्रैव १४५ अध्यायमारभ्य
 १५६ अध्यायेषु द्रष्टव्यम् ॥ तारयतीति । तृ +
 णिच् + क्तुल् । कर्मधारः । इति मेदिनी । के, ६६ ।
 मेलकः । इति शब्दरत्नावली । (तरणो-
 पायः । यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । ४१४० ।
 “केचिदागमज्ञानेन केचिन्नगमसङ्कुलैः ।
 केचित्तर्केण मुह्यन्ति नैव जानन्ति तारकम् ॥”
 “तारयतीति तारकस्तं तारकं तरणोपायं
 नैव जानन्ति ।” इति तट्टीका ॥ महादेवः ।
 यथा, महाभारते । १२ । २७४ । ३५ ।
 “गर्भसांसङ्गालाय तारकाय तराय च ।
 नमो यन्नाय यजिने हुताय प्रहृताय च ॥”
 चातरि, चि । इति मेदिनी । के, १०० । (यथा,
 प्रबोधचक्रोदये । २ । १३ ।
 “कथयति भगवान् इहान्तकावे
 भवभयकातरतारकं प्रबोधम् ॥”
 खियां टापि अत इत्वम् । यथा, गोः रामा-
 यणे । २ । ६७ । २३ ।
 “नारीणां तारिकाः काञ्चित् काञ्चित् परम-
 वाजिनाम् ॥”
 तारकजित्, पुं, (तारकं तारकासुरं जयतीति ।
 जि + क्तिप् तुगागमच् । कार्तिकेयः । इत्यमरः ।
 १ । १ । १४२ । (एतद्विवरणं मातृस्ते १५६
 अध्याये द्रष्टव्यम् ।)
 तारकब्रह्म, क्ली, (तारकं संसारसागरपारकारकं
 ब्रह्म ।) बङ्गचरमन्त्रविशेषः । यथा,—
 “बङ्गचरं महामन्त्रं तारकं ब्रह्म उच्यते ।
 ये भजन्ति च मां भक्त्वा तेषां मुक्तिर्न संशयः ॥
 रामाय नम इत्येवमुच्चार्य मन्त्रमुत्तमम् ।
 सर्वदुःखहरचेतत् पापिनामपि मुक्तिदम् ॥
 इमं मन्त्रं जपन्नित्यममलस्त्वं भविष्यसि ।
 भग्नान्निघ्नारणाद्यस्तु सम्भूतंशुचिस्त्वयि ॥
 मठमं तदभूत मन्त्रं मन्त्रलोकारणान् शुभात् ।
 लम्प्यन्त श्रीरामतारकाख्येन मन्त्रतः ॥

तारणः

भूत्वा काश्यां विश्वनाथो महात्मापरिपालकः ।
 हत्वा मुक्तान् जीवमात्रान् मातुषादीन् परं
 पदम् ॥
 अन्यत् किन्ति भयं मन्त्रप्रभावात् प्रापयिष्यसि ।
 इति सन्दिश्य मां विष्णुर्विससर्ज मरुद्गणान् ॥”
 इति पाद्मोत्तरखण्डे श्रीशिवं प्रति श्रीविष्णु-
 वाक्यम् ॥ अपि च ।
 “सुहृदोर्मुनिकर्णान्तु अर्द्धोदकनिवासिनः ।
 अहं दिशाभि ते मन्त्रं तारकं ब्रह्मवाचकम् ॥
 ओं श्रीरामरामरामेत्येतत्तारकमुच्यते ।
 अतस्त्वं जानकीनाथ ! परं ब्रह्म विनिश्चितम् ॥”
 इति पाद्मोत्तरखण्डे श्रीरामं प्रति श्रीशिव-
 वाक्यम् ॥
 तारका, स्त्री, क्ली, (तरति तारयति वा । तृ +
 णिच् + क्तुल् । टाप् । “तारका ज्योतिषि ।”
 ७ । ३ । ४५ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा न अत
 इत्वम् । नचत्रम् । (यथा, मार्कण्डेये । १५ । ७१ ।
 “अप-विन्द्वो यथाम्बोधौ यथा वा दिवि
 तारकाः ।
 यथा वा वर्षतो धारा गङ्गायां विकता यथा ॥”
 कर्त्तृनिका । इति मेदिनी । के, १०० ॥
 (यथा, रघुः । ११ । ६६ ।
 “सुतकोपदहनार्चिषं ततः
 सन्धे दृष्टसुदयतारकाम् ॥”
 इन्द्रवारुण्यां स्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तारकारिः, पुं, (तारकस्य तारकासुरस्य अरिः ।)
 कार्तिकेयः । इति हेमचन्द्रः । २ । १२३ ॥
 तारकिणी, स्त्री, (तारकाः सन्त्यत्र । तारका +
 इनिः ङीप् ।) रात्रिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तारकितं, चि, (तारकाः सञ्जाता अस्य । तारका
 + “तस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतच् ।”
 ५ । २ । ३६ । इति इतच् ।) तारकायुक्तम् ।
 यथा,—
 “सिति निशा दृष्टदि स्फुटदुतुपतत्
 कण्ठगणाधिपतारकिताम्बरः ॥”
 इति शैब्यम् ॥
 तारणः, पुं, (तारयतीति । तृ + णिच् + क्तुः ।)
 मेलकः । इति शब्दरत्नावली ॥ (संसारसागरात्
 तारयतीति । विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ ।
 १४६ । ५० ।
 “अशोकस्तारणस्तारः शूरः सर्वजनेश्वरः ॥”
 महादेवः । यथा, तत्रैव । १३ । १७ । ११७ ।
 “तोरणस्तारयो वातः परिधीपतिलेखरः ॥”
 क्ली, यहिवत्सरेषु अष्टादशवत्सरः । यथा,
 ज्योतिषतत्त्वे ।
 “अतिवृष्टिश्च जायेत धान्यस्याथ प्रपीडनम् ।
 शस्यं भवति सामान्यं तारणे सुवन्दिते ! ॥”
 तथाच दृष्टवन्दितायाम् । ८ । ३६ ।
 “तारणं तदनु भूरिवारिदं
 शस्यदृष्टिसुदितञ्च पार्थिवम् ॥”
 तृ + णिच् + भावे क्युट् । उत्तारणम् । उद्गा-
 रणम् । यथा, महाभारते । ४ । ४ । ५३ ।

तारा

“तारणायास्य दुःखस्य प्रस्थानाय जयाय च ॥”
 तरणकारधितरि, चि ॥
 तारणिः, स्त्री, (तारयतीति । तृ + णिच् +
 अनिः ।) नौका । इति हारावली । ५६ ॥
 तारतकुलः, पुं, (तारं सुक्तेव शुभसुकुलो यस्य ।)
 धवजयावनालः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तारतम्यं, क्ली, तरतमयोर्भावः । (तरतम +
 ष्यञ् ।) न्यूनाधिक्यम् । यथा,—
 “निर्द्धनं निधनमेतयोर्द्वयो-
 स्तारतम्यविधिसुभचेतसा ।
 बोधनाय विधिना विनिर्मिता
 रेफ एव जयवैजयन्तिका ॥”
 इत्युद्गतः ॥
 तारदो, स्त्री, (तरदी एव । स्वार्थे अण् ततो
 ङीष् ।) तरदीश्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तारपुष्पः, पुं, (तारं रूपमिव शुभं पुष्पं यस्य ।)
 कुन्दश्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तारणः, चि, (तरण एव । स्वार्थे अण् ।) विटः ।
 इति भरिप्रयोगः ॥
 तारविमला, स्त्री, (तारं रूपमिव विमला ।)
 घातुविशेषः । इति शब्दाधिक्यतत्त्वः ॥
 तारशुद्धिकरं, क्ली, (तारस्य रजतस्य शुद्धिं करो-
 तीति । क्त + टः ।) शीसकम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 तारा, स्त्री, पुं, (तारयतीति । तृ + णिच् + अच् ।)
 नचत्रम् । इत्यमरः । १ । ३ । २१ ॥ (यथा,
 महाभारते । १ । २११ । २६ ।
 “सन्नादिद्वौ यद्वास्तारा नचत्राणि दिवौ-
 कसः ॥”
 यथाच कर्मलोचने ।
 “एकतारं नभो दृष्ट्वा सप्तथो नारदो मुनिः ।
 तावद्भवति चाङ्गलो यावदन्त्या न पश्यति ॥”
 अचिमध्यम् । इति मेदिनी । रे, ४३ ॥ शिवस्य
 यथायः । विम्बिनी २ कर्त्तृनिका ३ । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ तारका ४ । इत्यमरः । १ । ३२१ ॥
 (यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । ४ । ३६ ।
 “तारे ज्योतिषि संयोज्य किञ्चिदुन्नमयेदुसुवौ ॥”
 तारा, स्त्री, (तारयति तापादिति । तृ + णिच् +
 अच् + टाप् ।) बुद्धदेवताभेदः । दृष्टव्यसि-
 भाष्या । इति मेदिनी । रे, ४३ ॥ (यथा, देवी-
 भागवते । १ । ११ । ७५ ।
 “ततः कालेन कियता तारास्त त्तं शुभम् ॥”
 बालिभाष्या । सा सुविश्वानरकन्या । इति
 रामायणम् ॥ (यथा, महाभारते । १२ । ७६ । १८ ।
 “हेममाली ततो बाली तारा ताराधिपान-
 नाम् ।
 उवाच वचनं वाम्नी तां वानरपतिः पतिः ॥”
 चौडा । मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
 द्वितीया शक्तिः । यथा,—
 “लीलया वाक्प्रदा चेति तेन लीलसरस्वती ।
 तारकत्वात् सदा तारा मुखमोक्षप्रदायिनी ॥
 उयापत्तारिणी यसादुयतारा प्रकीर्तिता ॥”